

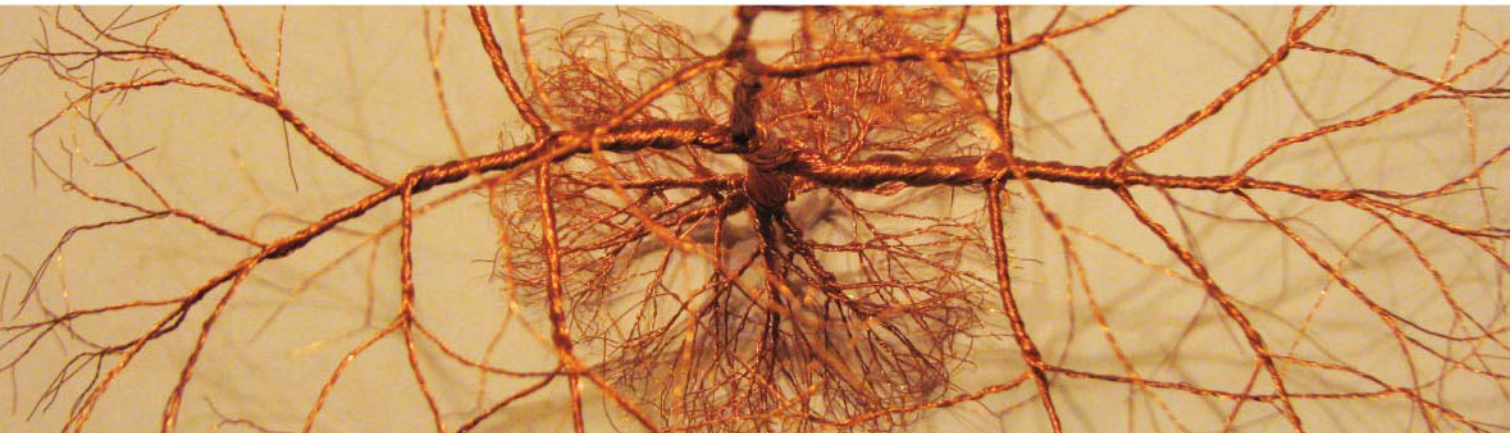
Ισμαήλ Χασάν

*... Δέντρα από σύρμα
Δράκοι από χαρτί*

Κυριακή 12 Δεκεμβρίου 2010
καφέ **Φαινόν**, Μαυρομιχάλη και Καλλιδρομίου, Εξάρχεια.

Δέντρα από σύρμα, δράκοι από χαρτί

Τον περασμένο Μάιο, ο Ισμαήλ ήρθε μια μέρα να κουβεντιάσουμε κι έφερε για δώρο ένα δέντρο από σύρμα. Μου άρεσε πολύ αυτό το δέντρο και το άφησα πάνω στο γραφείο μου για να το βλέπω καθημερινά. Ήταν Άνοιξη αλλά το συρμάτινο δέντρο του Ισμαήλ μου θύμισε από την πρώτη στιγμή ότι υπάρχουν δέντρα που, χτυπημένα από τη βαρυχειμωνιά, δυσκολεύονται να ανθίσουν. Σύντομα διαπίστωση ότι το συρμάτινο δέντρο δεν περνούσε απαρατήρητο από τους επισκέπτες. Όλοι το περιεργάζονταν και με ρωτούσαν ποιος το έφτιαξε. Το συζητήσαμε με τον Ισμαήλ και μου έφερε να δω κι άλλες κατασκευές του, τα χάρτινα ζώα. Του είπα ότι ήταν χρυσοχέρης κι ότι θα άξιζε να δείξουμε τη δουλειά του σε όλους τους φίλους μας. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα αυτής της έκθεσης. Ο Ισμαήλ δούλεψε το καλοκαίρι κι έφτιαξε ένα ολόκληρο δάσος από συρμάτινα δέντρα και ένα πολύχρωμο πλήθος από ζώα, πουλιά και λουλούδια. Πάπιες, κύκνοι και βατραχάκια, δράκοι και ψάρια των ωκεανών απαρτίζουν τον ονειρικό του κόσμο.

Μιλάμε συχνά με τον Ισμαήλ γι' αυτό τον κόσμο της φαντασίας αλλά και τον κόσμο της πραγματικότητας. Πολλές φορές στις συζητήσεις μας η γέφυρα που ενώνει αυτούς του δύο διαφορετικούς κόσμους μοιάζει στενή και εύθραυστη, έτοιμη να καταρρεύσει. Μερικοί άνθρωποι προτιμούν να μείνουν στη μια όχθη και να ζουν με τη φαντασία τους χωρίς να αποδέχονται την πραγματικότητα. Άλλοι επιλέγουν την όχθη του ρεαλισμού και υποστηρίζουν ότι τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει, κανένα όνειρο της φαντασίας μας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Υπάρχουν όμως κι εκείνοι, όπως ο Ισμαήλ κι εγώ, που συμφωνούμε ότι όσο στενή και εύθραυστη κι αν είναι η γέφυρα πρέπει να δώσουμε τα χέρια και να την περπατήσουμε. Γιατί η πραγματικότητα γίνεται αφόρητη χωρίς τη φαντασία κι η φαντασία έχει ανάγκη την πραγματικότητα για να μετράει κάθε τόσο πόσα κάναμε για να βγουν τα όνειρά μας αληθινά.

Χάρτινα ζώα

Άρχισα στο σχολείο με σαίτες και στην αρχή δεν τα κατάφερα αλλά όταν επέμενα κάτι γινόταν και τις έφτιαχνα ωραίες. Σιγά σιγά άρχισα να φαντάζομαι πρώτα τα ζώα μέσα στο μυαλό μου και να τα σχεδιάζω. Να φαντάζομαι πώς μπορώ να τα φτιάξω με χαρτί. Άλλοτε η σκέψη με βασάνιζε για μέρες κι άλλοτε φαινόταν εύκολο. Με χαρτιά από εφημερίδες, περιοδικά και πεταμένα φυλλάδια άρχισα να φτιάχνω ζώα, λουλούδια, αεροπλάνα, μπάλες. Μ'αρέσει να κατασκευάζω ζώα που είναι γνωστά, που τα έχω δει στην πραγματικότητα ή σε φωτογραφίες, όπως είναι οι κύκνοι, οι πεταλούδες, τα βατραχάκια, τα νούφαρα, οι χελώνες, οι ελέφαντες, τα κοτοπουλάκια, τα κοράκια αλλά και ζώα φανταστικά, όπως δράκους και ψάρια των ωκεανών. Μερικές φορές ξεκινάω να φτιάξω ένα ζώο ή ένα πουλί που ξέρω αλλά μέχρι να το τελειώσω γίνεται ένα ζώο της φαντασίας μου που δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Συχνά βλέπω κάτι στο όνειρό μου και το φτιάχνω μετά με χαρτί. Στη χώρα μου υπάρχουν άσπροι και μαύροι κύκνοι και μου άρεσε να τους χαζεύω όταν κολυμπούσαν στο νερό, μαζί με τα παπάκια που πάνε στη σειρά πίσω από τη μαμά τους. Τους δράκους τους φτιάχνω μαύρους τρομακτικούς. Τα αεροπλάνα από κουτιά τσιγάρων. Λένε πως τα τσιγάρα είναι επικίνδυνα αλλά τα πολεμικά αεροπλάνα είναι πολύ πιο επικίνδυνα.”

Ισμαήλ

Συρμάτινα δέντρα

“Είχα ένα φίλο και πηγαίναμε μαζί να βρούμε παλιά σύρματα από τις αντλίες, πεταμένα κομμάτια από σύρματα στα σκουπίδια που τα μαζεύαμε. Δεν ξέρω γιατί άρχισα να φτιάχνω δέντρα αλλά σκεφτόμουν τα δέντρα στο δάσος και φανταζόμουν πως το καθένα μοιάζει με μια οικογένεια. Τα βάφτισα family tree που στη γλώσσα μου γράφεται ١٧٥٥ . Στη ρίζα είναι οι γονείς, ο πατέρας κι η μητέρα, τα μεγαλύτερα παιδιά είναι τα μεγάλα κλαδιά και πιο ψηλά τα μικρότερα. Μου αρέσει τα κλαδιά να είναι ασύμμετρα, όχι το ένα απέναντι στο άλλο αλλά όπως στα δέντρα και στις οικογένειες καθένα να είναι διαφορετικό. Τα δέντρα στη χώρα μου είναι ελιές, ιτιές κοντά στο ποτάμι, βελανιδιές, καρυδιές. Δέντρα που φυτρώνουν στα δάση αλλά και καλλιεργημένα, λίγες λεμονιές και συκιές. Τα δικά μου δέντρα είναι του δάσους και καθώς τα φτιάχνω ανοίγω μαζί τους συζήτηση. Τα φτιάχνω γυμνά, χωρίς φύλλα, όπως γυμνή είναι η ψυχή μας όταν μιλάμε με έναν πραγματικό φίλο που τον εμπιστευόμαστε. Τα δέντρα μου φτιάχνουν ένα πετρωμένο δάσος που το διασχίζω σιωπηλός. Μερικές φορές μιλάμε για να μας καταλάβουν οι άλλοι αλλά και η σιωπή μπορεί να πει με τον τρόπο της περισσότερα απ’όσα οι λέξεις, όπως λένε τα δάκρυα, μια ματιά, ένα σφίξιμο του χεριού.”

Ισμαήλ

Ο Ισμαήλ Χασάν ήρθε από την Παλαιστίνη στην Ελλάδα πριν από ενάμισι χρόνο. Έχει καταθέσει αίτηση ασύλου. Μένει στον Ξενώνα του Συλλόγου Μεριμνης Ανηλίκων. Από τον Σεπτέμβριο φοιτά στο Λύκειο Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης. Του αρέσει η πυγμαχία, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και οι καλλιτεχνικές κατασκευές.

Για την υποστήριξη του Ξενώνα Φιλοξενίας
του Συλλόγου Μεριμνας Ανηλίκων

Τηλ. 210 3387427 / 210 7012 266
www.ddp.org.gr • diktio1@gmail.com

